

FSV-Veteranernas möte 2009 i Vadstena, Klosterhotellet.

Fredag

SMHI lovade regn och ostadigt väder inför helgen 5 – 7 juni, när vi skulle ha vår Veteranträff. Vårdparet Jörgen och Elisabeth Gustafsson hade bjudit in oss till en spännande miljö på Klosterhotellet i Vadstena.

Fredagens resväder bjöd på delvis regn, men vad gör väl det när man ser fram mot något trevligt. Samlingen blev lika hjärtlig som vanligt med ordentliga kramar.

Vårdparet hälsade oss välkomna till en speciell miljö, där vi kan föreställa oss hur det är att vara nunna/munk. (Red.anm. Nu efteråt kan jag villigt erkänna, att var det lika angenämt att vara munk på den tiden som under dessa dagar, så kan jag tänka mig ett prävoår).

Jörgen meddelade förhinder att delta från Ulf och Ingegerd Wikström, Ulf och Eva-Stina Lidesjö samt Martin och Susanne Harr. FSV:s ordförande Stefan Wadbro ansluter lördag lunch.

Vi samlades och fick ta del av ett omfattande program med både arbete och nöje. Givetvis hälsades vi välkomna med en skål. Damerna drar sig tillbaka till egen aktivitet.

Herrarna sattes i arbete med sedvanligt möte och de av damerna som ville, kunde göra en stadsvandring. Vården skötte ordförandeskapet och Bengt A fick sekreterarpennan. Vi kom långt i dagordningen.

Mötet ajournerades inför kvällens begivenheter som började med en ”uppvärmning” i vår gemensamma samlingslokal med allehanda förfriskningar, blöta som torra. Därefter serverades ytterligare en välkomstdrink men nu i Restaurang Munkklostrets vinkällare. Det var med viss möda vi tog oss ner i en smal trappa till de djupa och låga källarvalven där vi fick smaka en pärlande vindrink och presenterades kvällens meny och vinpaket.

Middagen avnjöts i f.d. munkarnas gamla sovsal, nu en stilig matsal med takvalvbågar.

En viktig del av Veteranträffen är vår samvaro. Efter den goda middagen samlas vi åter i vår lokal för prat, sång och ”armhävningar”.

Vad har hänt sedan vi träffades förra gången i Umeå? Varje par berättade vad som hänt dem under året. Det var både glada och mindre glada berättelser, men alla betonar särskilt att det ska mycket till om man inte kommer till Veteranmötet.

Sången ”Veteranens lov” är lika självskriven på våra möten som nationalsången är på Nationaldagen. Jörgen visade en film för oss som hette ”Byvägen”. En berättelse om hur en usel byväg kan förbättras om alla hjälper till. Ett samspel mellan markägare, företagare, kommun och Väghållare.

Det blev sena timmen innan vi önskade varann god natt.

Lördag

Hotellet serverar en god och omfattande frukost. Den äts i Kungasalen på hotellet.

Bussen står framkörd kl: 9.30 och resvädret ser bra ut. Inget regn befaras. Vi ska göra en tur runt Omberg och Tåkern med ett besök på Ellen Keys Strand och Ödeshögs tätort.

Jörgen guidar oss och börjar med att berätta lite om Vadstena stad som har ca 6000 innevånare och nyligen fyllt 600 år. Klostret och Klosterkyrkan är de mest kända turistmålen. Stan är också känd för sina knypplade spetsar, sina fina promenader längs Vätterstranden och dasset ”Fria fallet” på Slottet.

Rv 50 går rakt genom staden med mycket trafik. Jörgen berättar om att trafiken delvis kommer att styras över på rv 32, Motala-Mjölby när den blir klar om några år. Vissa smärre

justeringar har gjorts av befintlig väg genom stan. En omfartsväg för 50 mkr kommer att byggas inom kort.

Direkt ute ur stan hamnar vi bland 10.000 cyklister. Det är TjejVättern som pågår för fullt. Klungvis trampar tjejerna fram och tar upp högra väghalvan, så det blev att köra försiktigt med bussen. Vi passerar flera fartkamror, sträckan är bland de första i landet som fick kameror monterade. I kanten av Omberg passerar vi ett nunnekloster i full drift. Byggt för ca 10 år sedan. Tittar vi åt vänster ser vi den kända fågelsjön Tåkern breda ut sig. Det är en stor yta i landskapet som den dominerar. Vindkraftverken är många och väl synliga över slätten.

Vi svänger upp på det lummiga Omberg med rik grönska av sällsynta växter och ståtliga bokar. Utsikten åt väster över Vättern är bitvis storslagen. I kanten av Omberg mot söder stannar vi till för ett guidat besök på Ellen Keys Strand.

Ellen Key var lärarinna, fortbilderska, föreläsare och senare berömd författare med stora bokupplagor översatta till många språk. 60 år gammal, efter många år utomlands, återvänder hon till Sverige och köper en tomt vid Vätterns strand i södra kanten av Omberg. Hon börjar 1910 bygga ett hus med olika förebilder från Medelhavet, svenska gods och gårdar med mycket Jugentstil. Hon flyttade in på sin 61-årsdag. Efter hennes död 1926 har huset enligt hennes önskan använts sommartid för rekreation, främst för ”lekamligen uttröttade kvinnor”, men under senare år för kvinnliga vuxenstudier, konstnärer och stipendiater som bor gratis en sommarvecka för vila och rekreation.

Bussen styr vidare mot Ödeshög tätort. Vi har förmånen att bli guide av kommunalrådet Magnus Oskarsson, som tar väl hand om oss. Han berättar att namnet Ödeshög kan komma från Öde Högar (digerdöden) eller Odens Hög. Vi kör ner till Vätterstranden och kommunens pärla Hästholmen. Den idylliska hamnen besöks av 60 – 70 .000 besökare varje år. Några semesterveckor körs en båtutture från Hästholmen till Hjo T o R.

Det börjar bli lunchdags. Vi kör gamla R1:an in mot Ödeshög centrum och torget. Här står långbord uppdukade för en silllunch till alla nationaldagsfirare. En tradition i Ödeshög. När vi sätter oss tillbords kommer solen äntligen och det blir härligt varmt. En musikkår marscherar in, åtföljda av svenska flaggan och en fanborg samt personer i folkdräkter. Härligt svenskt. Vi bjuds på tal, musik och dansuppvisningar. Under lunchen ansluter FSV:s ordförande Stefan Wadbro till oss, lagom för att smaka potatis och sill. Som vanligt vinner familjen Silvervik något. Denna gång en välfylld varukorg för en trevlig vårmiddag. Grattis!

Bussfärden går vidare. Nu till ett vägavsnitt på gamla R1:an söder om tätorten. Jörgen visade en film förra Veteranträffen om hur ett stycke väg, 6000 m³, rasade ut i Vättern, efter kraftiga regn förra sommaren. Nu fick vi se det i verkligheten. Orsaken till raset var en täppt vägtrumma under en privat väg som styrde om vattnet till fel ställen.

Kommunalrådet berättar vidare om kommunen. Här satsar man speciellt på mindre företag. I dagsläget är det särskilt gynnsamt, eftersom de är mindre känsliga vid kriser. Vindkraften står för 65 % av kommunens förbrukning. Man har en populär golfbana, Ombergs golfbana, med 17.000 greenfee förra året. Lantbrukarna odlar mycket potatis. Ett företag har särskilt specialiserat sig på att förädla potatis. Man gör ett mycket gott potatismos som nu börjar levereras till bl.a. IKEA. Kan bli en riktig storsäljare. I kommunen finns också företag för modern jordbearbetning i jordbruket. Ett företag som började från 0 har idag 750 anställda och säljer sina maskiner över hela världen.

Ett besök vid Alvastra klosterruin är ett måste och väl värt besväret. Cisterciensermunkarna uppförde här ett kloster under mitten av 1100-talet. I härligt solsken beskådar vi resterna av det en gång så ståtliga klostret. Vår guide, Magnus Oskarsson, lämnar oss och får en

uppskattande applåd för sin medverkan. Det känns hedrande att kommunalrådet ställer upp för oss på självaste nationaldagen.

Nu går färden vidare runt sjön Tåkern. Vi kör förbi den berömda Rökstenen eftersom ingen i bussen kunde läsa vad det stod på den. Tåkern är en stor grund slättsjö med ett otroligt rikt fågelliv. Lite av detta beskådar vi från fågelskådningsplatsen Hov, där en överraskande ”gök” letade sig fram ur Jörgens ryggsäck.

Vi passerar ofantligt stora lantegendomar/jordbruk, de större och bördigaste i landet.

Tillbaka till Vadstena passerar vi den nedlagda vägstationen. En viss nostalgisk känsla sprider sig i bussen. Vi gör en sista sväng runt Vadstena slott, innan vi återkommer till Klosterhotellet efter en mycket trevlig och lärorik dagstur i ett storslaget landskap.

Våra damer fortsätter att umgås, medan herrarna återupptar sitt ajournerade möte från igår. Vi hinner inte riktigt avsluta mötet förrän det är dags för kvällens gemensamma drink. Nu tar Stefan fram gitarren och vi värmer upp med ”Veteranens lov” och några andra kända låtar. En härligt god middag med Vätterröding och gott vin serveras oss. Kaffet avnjutes i särskild salong med för vissa många små kakor till. Inga namn nämnda. Kvällens samvaro i vår egen lokal gick mycket i sångens tecken. Stefan är en duktig trubadur och vi andra ”kraxade” så gott vi kan alla kända visor och låtar. Struparna klarnades med jämna mellanrum med ”sångvatten” och tilltugg. Det blev sent som vanligt när man har trevligt. Innan vi skiljs passar Jörgen som ordförande på att avsluta herrarnas möte med frågan om det fanns ytterligare ”Övrig fråga” att diskutera. Svaret blev nej. Med detta avslutades dagens möte.

Söndag

Den här dagen är den tråkigaste, för då måste vi ta farväl av varandra. Vi äter mycket och länge av den rikliga frukosten och tar sedan ett ömt farväl. Vi ses, om inte förr, så blir det i Västergötland, med Björn och Birgit som värdpar.

Ett mycket hjärtligt tack till Jörgen och Elisabeth för kanondagar i Vadstena från oss alla.

Pennförfaren Bengt A.